

Dispoziitivul

În afara situațiilor reglementate de Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE și atunci când nu există nici alt element de legătură cu dispozițiile dreptului Uniunii privind cetățenia, un resortisant al unei țări terțe nu poate revendica un drept de ședere derivat din cel al unui cetățean al Uniunii.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Cauza C-56/11) (¹)

[Protecție comunitară a soiurilor de plante — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Prelucrare — Obligația prelucrătorului de a furniza informații titularului protecției comunitare — Cerințe cu privire la momentul și la conținutul unei cereri de informații]

(2013/C 9/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Pârâtă: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Oberlandesgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 14 alineatul (3) a șasea liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197) și a articolului 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 173, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 177) — Obligația prelucrătorului de a furniza informații titularului protecției comunitare — Cerințe cu privire la momentul și la conținutul unei cereri de informații care poate întemeia obligația de informare

Dispoziitivul

1. Articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2605/98 al Comisiei din 3 decembrie 1998, trebuie interpretat în sensul că obligația de informare care revine unui prelucrător cu privire la soiurile protejate ia naștere atunci când cererea de informații care se referă la un anumit an de comercializare a fost prezentată înainte de sfârșitul anului respectiv. Cu toate acestea, o asemenea obligație poate exista în ceea ce privește informațiile referitoare la maximum cei trei ani de comercializare anteriori celui în curs, cu condiția ca titularul unei protecții comunitare a soiurilor de plante să fi prezentat aceluiași prelucrător o primă cerere privind aceleași soiuri în cursul primului an dintre anii de comercializare precedenți la care se referă cererea de informații.
2. Dispozițiile articolului 14 alineatul (3) a șasea liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante coroborate cu cele ale articolului 9 din Regulamentul nr. 1768/95, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2605/98, trebuie interpretate în sensul că cererea de informații a titularului unei protecții comunitare a soiurilor de plante adresată unui prelucrător nu trebuie să conțină dovezile de susținere a indiciilor menționate în aceasta. În plus, faptul că un agricultor realizează cultivarea contractuală a unui soi protejat nu poate, singur, să constituie un indiciu că un prelucrător a efectuat sau intenționează să efectueze astfel de operațiuni asupra produsului recoltei obținut prin cultivarea de material de înmulțire din soiul menționat în vederea cultivării acestuia. În funcție de celelalte împrejurări ale cauzei, un asemenea fapt poate totuși permite să se constate prezența unui astfel de indiciu, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice în litigiul cu care este sesizată.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-131/11) (¹)

[Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 — Articolul 3 alineatul (4) — Aplicarea regimului cotelor în sectorul zahărului — Cantitate excedentară de zahăr constatată de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător — Luarea în considerare a acestui excedent cu ocazia stabilirii producției definitive din anul de comercializare în care s-a constatat diferența]

(2013/C 9/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfeifer & Langen KG

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului (JO L 158, p. 17) — Cantități excedentare de izoglucoză constatate ulterior de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control — Eventuala luare în considerare a acestui excedent la stabilirea producției definitive a anului de comercializare în care se constată excedentul.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 392/94 al Comisiei din 23 februarie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în situația în care s-a constatat de autoritățile naționale o cantitate excedentară de zahăr cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător, în cazul în care această cantitate excedentară reprezintă zahăr C.

(¹) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovacia) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky/Profitube spol. sro

(Cauza C-165/11) (¹)

(A șasea directivă TVA — Aplicabilitate — Codul vamal comunitar — Mărfuri provenite dintr-o țară terță și plasate în regimul de antrepozit vamal pe teritoriul unui stat membru — Transformarea mărfurilor în regimul de perfecționare activă sub forma unui sistem cu suspendare — Vânzarea mărfurilor și plasarea din nou în regimul de antrepozit vamal — Depozitare în același antrepozit vamal pe parcursul tuturor operațiunilor — Livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul național — Fapt generator al TVA-ului)

(2013/C 9/17)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pârâtă: Profitube spol. sro

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Interpretarea articolului 3 alineatul (3), a articolului 37 alineatul (2), a articolelor 79, 84, 98, 114 și 166 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), a articolelor 2, 3, 5 alineatul (1), 7, 10, 16 și 33a din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), precum și a articolului 1 punctul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) — Mărfuri plasate după importarea acestora dintr-un stat terț într-un antrepozit vamal public din statul membru, pentru a fi ulterior transformate în acest antrepozit vamal în regim de perfecționare activă în cadrul sistemului cu suspendare și, în sfârșit, livrate în același antrepozit, fără a fi puse în liberă practică, de către cel care le-a transformat către o altă societate din același stat și plasate din nou în regim de antrepozit vamal — Aplicabilitatea regimului TVA — Noțiunea de livrare de bunuri cu titlu oneros pe teritoriul național — Noțiunea de abuz de drept — Bobine din oțel transformate în profile din oțel

Dispozitivul

Atunci când mărfurile provenite dintr-o țară terță au fost plasate în regimul de antrepozit vamal într-un stat membru, apoi au fost transformate în regimul de perfecționare activă, sub forma unui sistem cu suspendare, și ulterior au fost vândute și plasate din nou în regimul de antrepozit vamal, rămânând pe parcursul tuturor acestor operațiuni în același antrepozit vamal situat pe teritoriul acestui stat membru, vânzarea acestor mărfuri este supusă taxei pe valoarea adăugată în temeiul articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004, în afară de cazul în care statul membru respectiv a utilizat posibilitatea de care dispune de a scuti această vânzare de taxă în temeiul articolului 16 alineatul (1) din această directivă, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

(¹) JO C 194, 2.7.2011.